

Tíðindablaðið

sosialurinPostsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevandi: p/f sosialurin

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagný Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Skráseting og flakakvinnur

SUM EINASTI bólkur av føroysku lön-arbeðarunum hava flakakvinnurnar í mong ár veirð undir eftirliti. Fyri hvønn kassa tær skera, leggja tær eitt talmerki í. Soleiðis hava virkisleiðslurnar altíð havt møguleika at fylgt við, hvussu nógv hvar flakakvinna sker.

HENDA skipanin hevur sjálvandi fært til økta framleiðslu. Men hon hevur sanniliga eisini fært til økt trýst á ta einstøku flakakvinnuna, eins og skipanin ikki hevur fært til betri samstarv millum flakakvinnurnar, men hevur verið við til at niðurbóta vinar- og arbeiðslag.á

TÍ ER ikki lógð, at Føroya Arbeðarafelag í fleiri ár hevur stríðst ímóti hesi skipanini fyri limir sínar. FA hevur m.a. víst á, at merkini hava gjørt, at flakakvinnurnar hava verið í akkord-tempo, men uttan at hava fingið nakra akkord-løn. Okkurt undantak er. Handils- og Fyrstivirki í Fuglafirði hevur havt eina bonus-skipan. Men flakakvinnurnar hava verið ónøgðar við hana, tí hon er fløkt og tær kenna ikki útrokningargrundarlagið.

FLAKAKVINNURNAR í Fuglafirði vísu nú í vikuni dirvi og slerdu nevan í borðið. Tær kravdu samráðingar um eina nýggja skipan, og noktaðu í fyrstu atlugu fyri at leggja merki í fiskabakkarnar og søgdu seg bert vilja arbeiða fyri vanliga tímaløn. Hetta lat virkisleiðslan sær ikki lynda, og gav bóðini: — annaðhvørt leggja tit merki í kassan ella fara tit til hús. Flakakvinn-

urnar stóðu saman og fóru ikki til borðini.

FØROYA ARBEÐARAFELAG er komið upp í leikin og hevur sett limum sínum kring landið forboð móti at landa og arbeiða fisk frá bátum sum vanliga landa til Handils- og Fyrstivirki í Fuglafirði. Hini arbeðarafeløgini hava tikið undir við FA og stendur øll arbeðarafeløgini saman um eitt tiltak.

BONUS-SKIPANIN sum sigist vera orsök til ósemjuna í Fuglafirði er bert ein part av eini edv-skrásetingarskipan, sum virkni hava troðkað inn, uttan at arbeðsfólkið nakrastaðni er eftirspurt. Fakfeløgini hava mótmælt. Men einki hevur hjálpt. Virkni siga, at endamálið er ikki at skráseta, men fyri betur at stýra framleiðsluni. Men arbeðsfólkið hevur havt ampa av skipanini og hon hevur ikki bæt um samarbeiðslagið.

MEN TAD grovasta við hesi edv-skrásetingini er, at hon er tjókkað inn á virkni uttan at nøkur lóggáva ella edv-avtala finst á hesum umráði. Eftirhondini eru tvey ár gingin síðan landsstýrið kom fram við einum uppskoti um edv-eftirlitslógir, men enn røkist einki fyri, at tær verða avgreiddar í bræði. Og landsstýrið hevur bert hugt eftir, meðan arbeðsfólk eru komin undir skráseting. Vónandi kann verandi ósemja føra til, at gongd kemur á eitt orðaskifti um skráseting av m.a. flakakvinnum.

Soltna úrslitið hjá níggunumanna-fylginum

I politisku viðmerkingini spyr Jørgen Thomsen, løgtingsmaður Javnaðarflokksins, hví Giljanes ikki sleppur at fiska rækjur við Svalbard. Hann greiðir annars frá viðgerðini í marknaðarnevndini

politisk viðmerk-ing

Spurningurin er frammi, hví i trolarin Giljanes ikki fer upp til Svalbard at fiska rækjur.

Tíðandi vilja vera við, at eigararnir av Giljanesi hava heitt á landsstýrið um at fáa loyvi at fara upp til Svalbards at veida rækjur.

Tað sigist ikki at vera rættuliga kostnaðarmikið at gera hetta skip klárt til hesa veiðu.

Spurningurin man vera, um landsstýrið hevur bundið seg soleiðis mótegis Noregi, at ikki ber til at senda Giljanes upp hagar á rækjuveiðu.

Ella hvat hevur landsstýrið lovað norðmonnum? Í hvussu er varð upplýst í løgtingsins marknaðarnevnd, eins og tað sendur í sáttmálanum, at landsstýrið hevði bundið seg til níggu skip, og bert fimm í senn. Hetta tal hevur sjálvandan verið fult har uppi.

Ætlandi hevur landsstýrið latið hesi níggu loyvi út og upplýst, hvørji hesi skip eru. Harvið er lokað fyri, soleiðis at Giljanes ikki fær loyvi at fara upp til Svalbards at veida rækjur.

Soleiðis er ein stórir trolari avskorin frá einum góðum rækjutúri, sum kundi givið nógv, bæði til manning og skip.

Stutt eftir at føroysku rækjutrolarnir høvdu

funnið stór rækjumið á djúpum vatni í hini sokallaðu »fiskeværnsone« við Svalbard, var løgmaður sjálvur nígguni uppi í Noregi fyri at samráðast um fiskivinnuavtalur.

Heim aftur komnir varð úrslitið lagt fyri løgtingsins marknaðarnevnd til fyrirlis góðkenningar. Marknaðarnevndin hevði fund 28. desember kl. 16.15. Løgmaður var á fundi saman við skrivstovustjófanum, Arna Ólafssyni. Hesir góvu eina frágreiðing frá samráðingunum við EEC og Noregs sáttmálanum.

Tað gekk ikki sum fótur í hosi í marknaðarnevndini at fáa sáttmálan við Noreg góðkendan.

Týðuliga gekk fram á hesum fundi, at menn vóru ónøgðir, og sera ósamdir, eisini ávisir samgongumenn, og mæltu til nýggjar samráðingar við tí fyri eyga at fáa rækjurnar burtur úr aftur sáttmálanum.

Ti hetta var nakað nýtt, og rættuliga »prinsipielt« varð sagt, og at avtalan um rækjurnar ikki hoyrði heima í einum fiskivinnusáttmála. Men at slíkar avmarkingar áttu at gerast sambært vísindalig prógv. Og at tað átti at verið ein felags avmarking imillum teir sum veiddu rækjur har. Sum tildømis russar, norðmenn,

føroyingar og spaniumenn.

Eftir áheitan frá fólka-flokksmonnum varð viðgerðin av noregssáttmálanum útsett til ein seinri fund. Hesin varð hildin 31. desember kl. 10.00.

Á hesum fundi góðtøku samgongumenn sáttmálan við Noreg, meðan andstøðan ikki kundi taka undir við einari avmarking í rækjuveiðini við Svalbard. Men mæltu lamsstýrinum til nýggjar samráðingar út frá tí nýggju vitanini sum fyrilá um viðkað øki á djúpum vatni.

Men her var alt mist á gólvíð. Samráðingarmennirnir høvdu skrivað undir sáttmálan, og eingin áhugi var fyri at royna av nýggjum.

Gítast kann, at úrslitið viðvíkjandi sáttmálanum við Noreg er so tað, at í mesta lagið nýggju ávis skip kunnu veiða við Svalbard, og ongantíð meir enn fimm isenn.

Ti kom Giljanes ikki til Svalbards, men har aftur ímóti í trongstöðu.

Hetta var so úrslitið hjá níggunumanna fylginum í fjór.

Spennandi er at vita um aftur verður slakað fyri norðmonnum í ár.

Livst so spyrst.

Jørgen Thomsen

sosialurin heldur**Tantan vil einki skilja!**

»Men tá ið nú um dagarnar »Dimmalættingar gav Javnaðarflokkinum eitt prikk fyri støðutakan í aktuelum politiskum evni her á landi, skúgar »Tíðindablaðið Sosialurin« sær undan at vera laturverji Javnaðarflokksins og leggur okkum undir »loddreittar« lygnir, tá ið vit halda blaðið vera urgá floksins, til at bert oddagreinir blaðsins skulu takast sum floksins rødd, ikki alt hitt, sum skrivað verður har«.

(Brot úr oddagrein Dimmalættingar 27. oktober).

Nakur hava viðhvørt lyndi at gera seg byrtari enn tey veruliga eru. Okkurt bendir á, at hetta ger tantan sjálf í oddagreinini hósdagin. Hon hevur einki stóri og meiri týðandi mál at víðgera uttan Tíðindablaðið Sosialin í mun til Javnaðarflokkin. Men vit fegnast um at fáa henda stóra heiður. Hævið bert skil verið í skriv- ingini!

Tíðindablaðið Sosialurin hevur ikki skúgað sær undan at vera laturverji Javnaðarflokksins.

»Sosialurin heldur« leygar- dagin 22.10. varð ein skuld- seting í oddagrein Dimmalættingar um, at Javnaðarflokkin skuldi innlaga hava ynskt, at landið legðist lamið av einum lerrjandi starvs- mannaveirfallið av politisk- um orsakum, afturvíst.

Og grundgevingin hjá okkum var hon, at Sosial-

urin hevði ikki havt nakra oddagrein um málið og at Javnaðarflokkin hevði ikki útíðalað seg alment um, at hann ynskti eitt starvs- mannaveirfall! Høvdu vit havt eina oddagrein um málið, kundi Dimma sagt, at tað og tað heit ella ynskti Javnaðarflokkin.

Henda grova og marghátliga skuldsetingin hjá Dimmu var tí ikki annað enn ein loddreitt lygn!

Tað er einki túlsma, at tað kom at kennast is- andi kalt ímillum verkfallið og Javnaðar- og Tíðveldisflokkinn, at verkfallið so bradliga endaði dagin eftir, at tað kom í lag. Leggja landsstýrið og rakstrarstovnar tess lamnar, var innligasta von hjá hesum flokkum at fáa burtur úr verkfallinum. Munurin ímillum almennu starvsmanningina og báðar teir nevndu politisku flokkar var tann, at ætlanir partanna vóru heilt ymiskar: skrivstov- fólkkið ynskti bett lönarkor, meðan politisku flokkarnir, sum purraðu upp undir, ynsktu brúka lönaropogð teirra til at nýða sitandi landslætti- fra!

Tað hevur ikki verið annað enn beinleiðis henda- skrið, sum hevur fingið Javnaðarflokkin og Tíð- veldisflokkinn at skræða seg um halslætt Agnar- fra!

Somuleiðis vísu vit aftur, at Javnaðarflokkin hevði skrivað um ferjumannin Agnar, men upplýst, at Sosialurin hevði skrivað um verkfallsbrótara-virksemi Agnar.

Alt hetta fær so tantan til tað, at Sosialurin er líkrali málgað Javnaðarflokksins. Utan á nakran hátt at draga í land, so kunnu vit endurtaka, at í tíðindaflut- inginum, sum vit miðjað

ímóti at hava objektivan, kemur ikki sjónarmið Javn- aðarflokksins til sjóndar. Tað kemur afturímóti vanliga fram í oddagrein blaðsins, í politiskum viðmerkingum javnaðarmanna og annars í øðrum flokspolitiskum greinum ella samrøðum.

Hetta er ikki nakað óvan- ligt, men er galdandi fyri blað flest kring allan heimin.

Kanska ikki fyri blað eystan jærntjaldið og fyri — sum líkt er til — Dimmalæt- ting. Tí, skal farast eftir hási oddagreinini, so kunnu vit vænta, at persónligu mein- ingarnar hjá útgevara Dimmalættingar og Sam- bandsflokksins eru í tíðinda- greinum og tantuni. Vit kunnu tí spyrja, hvar er so trúverðugheitin?

Eitt dagblað kann hava eina konservativa, liberála, kommunistiska ella sosial- demokratiska áskoðan — observans. Men blaðið sum so kann hava ein rættuliga óheftan tíðindaflutning,

hóast tað kanska oftari siterar politikkarar, ið hava somu áskoðan, ella hvør evni, sum eru natúrligari fyri víðkomandi blað ella flokk. Hetta er í stóran mun t.d. vanligt fyri donsk blað.

Men líkt er ikki til, at Dimmalætting skilur hesa støðuna. Ella lest sum um.

Sosialurin hevur roynt at hava ein óheftan tíðinda- flutning. Blaðið letur øll koma til orða — líka mikið um víðkomandi er sam- bandsmaður, fólkaflaks- maður ella okkurt triðja. Henda linjan hevur gjørt, at blaðið hevur fingið hampi- luga góða undirtøku, og er hampiliga væl dæmt av fólki, ið er áhugað í einum fjølbroyttum og sakligum tíðindaflutningi, ið vit royna at skapa eftir ferimuni.

Og í oddagreinini, í polit- iskum viðmerkingum ella politiskum samrøðum fáa tey Javnaðarflokksins áskoðan at vita.

So einfalt er tað, góða Dimma!